

धन्वन्तरिरुवाच ।

नमः सिद्धिस्वरूपायै सिद्धिदायै नमो नमः ।
नमः कश्यपकन्यायै वरदायै नमो नमः ॥
नमः शङ्करकन्यायै शङ्करायै नमो नमः ।
नमस्ते नागवाहिन्यै नागेश्वर्यै नमो नमः ॥
नमो नागभगिन्यै च योगिन्यै च नमो नमः ।
नमोऽस्तीकजन्यै च जनन्यै जगतां नमः ॥
नमो जरत्कारनाम्ने जरत्कारस्त्रियै नमः ॥
नमश्चिरं तपस्त्रिन्यै सुखदायै नमो नमः ।
नमस्तपःस्वरूपायै फलदायै नमो नमः ॥
सुशीलायै च साध्व्यै च शान्तायै ते नमो नमः ।
इत्येवमुक्त्वा भक्ता च प्रणमाम प्रयत्नतः ॥
तुष्टा देवी वरं दत्त्वा सत्वरं खालयं ययौ ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीब्रह्मवैवर्ते धन्वन्तरिर्दण्ड-
भङ्गमनवाविजयो नाम ५१ अध्यायः ॥ ॥
(कामरूपस्थितनदीविशेषः । यथा, कालिका-
पुराणे । ७४ । ३३ ।

“ततस्तु मनसा नाम नदी पुण्यतमा परा ।
चरित्वा मनसाख्या तु ह्यविन्दवतारिता ॥
वैशाखं सकलं मासं यस्यां क्षाला नरोत्तमः ।
विष्णुलोकमवाप्तिव ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥”
मनसादेवी, स्त्री, (मनसा चाचौ देवी सति ।
यद्वा, मनसा दीयतीति । द्वि + अच् ।
डौप् । “मनसः संज्ञायाम् ।” ६ । ३ । ४ ।
इति विभक्त्युक् च ।) मनसा । इति जटा-
धरः ॥ (यथा, ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ४६ । ११८
“संभूय मनसादेवीं प्रययुः खालयच्च ते ॥”)
अस्या विवरणं मनसाशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
मनसिजः, पुं, (मनसि जायत इति । जन् + जः ।
“हलन्तात् सप्तम्याः संज्ञायाम् ।” ६ । ३ । ६ ।
इत्युक् ।) कामदेवः । इत्यमरः । १ । १ । २७ ॥
(यथा, प्राकृतले द्वितीयः ।
“कामं प्रिया न सुलभा मनस्तु तद्भावदर्शना-
श्वासि ।
अज्ञतार्थेऽपि मनसि रतिसुभयप्रार्थना
कुरुते ॥”)

मनोजाते, चि ।

मनसिप्रयः, पुं, (मनसि शेते इति । शी +
“अधिकरणे शेते ।” २ । १५ । इति अच् ।
“हलन्तात् सप्तम्याः संज्ञायाम् ।” ६ । ३ । ६ ।
इत्युक् ।) कामदेवः । इति हलायुधः ॥
मनस्कारः, पुं, (मनसि मनसो वा कारो निश्चय
इति । यद्वा, कृ + भावे घञ् । मनसः कारो-
विकारः करणमिति वा ।) मनसः सुखादिः ।
तत्तुल्यायः । चित्ताभोगः २ । इत्यमरः । १ ।
५ । ५ ॥ इति मनसः सुखादौ तत्पदत्वे एकस्मिन्
विषये मनसः पुनः पुनः प्रवृत्तिराभोगः ।
आभोगस्तत्तुल्यायमिति खड्गानन्दः । स्थैर्य-
मित्यर्थः । आपार इत्यपरे । वाञ्छितवस्तु-
प्राप्ता चित्तस्य निराकाङ्क्षा । आभोगः
परिपूर्वतेति परे । अनागतचित्तनादिरूपो
मनस्कार इत्यपरे । मनसो मनसि वा कारो

निश्चयो मनस्कारः सेतु कथेति च । मनसि
करणं मनसि कारः इत्यपि दृश्यते अत्र बाहु-
ल्यात् सप्तम्या अलुक् । इति तट्टीकार्या भरतः ॥
मनस्तापः, पुं, (मनसः तापः पीडा ।) मनः-
पीडा । यथा, गारुड १११ अध्याये ।
“मनस्तापं न कुर्वीत आपद्ं प्राप्य पाथिवः ।
समबुद्धिः प्रसन्नात्मा सुखदुःखे समो भवेत् ॥”
अनुतापः । यथा, प्रायश्चित्ततत्त्वे ।
“ब्राह्मणेन यदा देवात् द्विजं यज्ञोपवीतकम् ।
मनस्तापेन शुद्धिः स्यादापस्तम्बोऽब्रवीन्मुनिः ॥”
मनस्तापः, पुं (तल्यत इति । तल प्रतिष्ठायाम् +
घञ् । मनसि तालः प्रतिष्ठा यस्य ।) दुर्गायाः
सिंहः । इति त्रिकाशेषः ॥ (हरितालः ।
तत्र ज्जीवत्वमपि । यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।
“हरितालं मनस्तापं वर्णकं नटभूषणम् ॥”)
मनस्यं, चि, (मने मनसि वा तिष्ठतीति । स्था +
कः । पञ्चे विभक्त्यै लोपः ।) मनोऽवच्छिन्नम् ।
अन्तःकरणस्थितम् । यथा,—
“मनस्यं मनमध्यस्थं मध्यस्थं मनवर्जितम् ।
मनसा मनमालोक्य खयं सिद्ध्यन्ति योगिनः ॥”
इति श्रीमदुत्तरगीतासुपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ब्रह्मनिरूपणं
नाम १ अध्यायः ॥ “तादृशब्रह्मापरोक्षेण सुच्यते
इत्याह मनस्यमित्यादि । मनस्यं मनोऽव-
च्छिन्नम् । मनमध्यस्थं मनःसाक्षीभूतम् । मध्यस्थं
सर्वसाक्षीभूतम् । मनवर्जितं सकल्पविक-
ल्पादिरहितम् । मनमवबोधोपात्मकम् । तदेवं
मनसा परिसुहृन्तःकरणेन । आलोक्य तद्
गोचरापरोक्षचरमवर्तितं लब्ध्वा । योगिनः
ज्ञानिनः । खयमेव सिद्ध्यन्ति निवृत्ताविद्याका
सुक्ता भवन्तीत्यर्थः ॥” इति श्रीमदुत्तरगीतावाः
सुनोधिण्यां टीकायां श्रीगौडपादाचार्यविर-
चितायां १ अध्यायः ॥ ॥ सर्वं खान्ता अद-
न्ताश्चेति प्रमाणादेव मनशब्दोऽकारान्तः ।
मनःस्थितम् । यथा,—

“आजन्तं मन्त्रस्यं यदपि मम मनोमध्यतः

कापि नाभूत्

तत्ते पुण्यप्रतापादिह शरदि सतः सिद्धमाभूत्
सुखेन ॥”

इत्युक्तः ॥

मनस्विनी, स्त्री, (प्रशस्तं मनोऽख्यस्याः इति ।

मनस् + विनि । डौप् ।) प्रशस्तमनाः स्त्री ।

यथा, कुमारसम्भवे । ३ । ३२ ।

“मनस्विनीमानविधातदर्थं

तदेव जातं वचनं स्मरन् ॥”

नृकण्ठोः पत्नी । यथा, मार्कण्डेयपुराणे ५२ । १७ ।

“प्रायश्चैव नृकण्ठस्य पिता मम महायशः ।

मनस्विन्यामहं तस्मात् पुत्रो वेदशिरा मम ॥”

प्रजापतिपत्नी । सा च सोमस्य वसोर्जननी ।

यथा, महाभारते । १ । ६६ । १६ ।

“धूम्रायास्तु धरः पुत्रो ब्रह्मविद्यो भुवस्तथा ।

चन्द्रमास्तु मनस्विन्याः श्वसायाः श्वसनस्तथा ॥”

मनस्वी, [न] पुं, (प्रशस्तं मनोऽख्यस्येति ।
मनस् + विनिः ।) शरभः । इति राजनिर्घण्टः ॥
प्रशस्तमनोयुक्ते, चि । यथा,—
“मनस्विगर्हितः पन्थाः समारोहमसाम्पत्तम् ॥”
इति कारकटीकायां दुर्गादासः ॥
मनाक्, य, (मन्यते इति । मन ज्ञाने + बाहुल-
कात् आकप्रत्ययः ।) अल्पम् । इत्यमरः । ३ ।
४८ ॥ (यथा, भागवते । १ । १० । ३५ ।
“मरुधन्वन्मतिक्रम्य सौवीराभीरयोः परान् ।
आनतान् भागवोपागाच्छान्तवाहो मनोग-
विभुः ॥”)

मन्दः । इति मेदिनी । अथय-के, ११ ॥

मनाका, स्त्री, (मन्यत इति । मन + “बलाका-
दयश्च ।” उणा० ४ । १४ । इत्याकः । टाप् ।)
हस्तिनी । इत्युणादिकोषः ॥

मनाकारं, स्त्री, (मनाक् यथा तथा करोतीति ।
कृ + अच् ।) मङ्गल्या । मल्लिकागन्धयुक्ताशुभ ।
इति शब्दचन्द्रिका । (मनाक् अल्पस्य करः ।)
इत्युक्तारके, चि ॥

मनायी, स्त्री, (मनोः पत्नीति । मनु + “मनोरौ
वा ।” ४ । १ । ३८ । इति डौप् उदात्तकारश्च ।)
मनोः पत्नी । इति जटाधरः ॥

मनावी, स्त्री, (मनोः स्त्री । मनु + “मनोरौ वा ।”
४ । १ । ३८ । इति डौप् औकारश्चान्तादेशः ।)
मनुपत्नी । इति सुश्रुतबोध्याकारणम् ॥ (यथा,
श्रुतपथब्राह्मणे । १ । १ । ४ । १६ ।

“सा मनोरेव जाया मनावीं प्रविशेत् ॥”)

मनितं, चि, (मन बोधि + क्तः ।) ज्ञातम् । इत्य-
मरः । ३ । १ । १० ॥

मनीकं, स्त्री, (मन्यते श्रीभार्गमाद्रियते इति । मन्
+ “अलोकादयश्च ।” उणा० ४ । २५ । इति
कीकन्प्रत्ययेन निपातनात् साधु ।) अङ्ग-
नम् । इत्युणादिकोषः ॥

मनीषा, स्त्री, (ईप् + अच् । टाप् । मनस ईषा
गमनम् । “शकत्यादिषु परस्मैपदेषु वाच्यम् ।”
१ । १ । ६४ । इत्यस्य वार्तिकोक्त्या साधुः ।)
बुद्धिः । इत्यमरः । १ । ७ । ५ ॥ (यथा,
ऋग्वेदे । १ । ५४ । ८ ।

“असमं चक्षमसमा मनीषा ॥”

स्तुतिः । यथा, ऋग्वेदे । ५ । ८३ । १० ।

“उत प्रजाभ्योऽविदो मनीषाम् ॥”

“मनीषां स्तुतिमविदं प्राप्तवानसि ॥” इति
तद्वाक्ये सायनः ॥)

मनीषी, [न] पुं, (मनीषा अख्यस्येति । मनीषा +
ब्रीह्यादित्वात् इति ।) पण्डितः । इत्यमरः ।
२ । ७ । ५ ॥ (यथा च मनौ । १ । १७ ।

“यन्मनीषायवाः कृष्णास्तस्मान्वाश्रयन्ति षट् ।

तस्माच्छरीरमित्याहुस्तस्य मूर्तिं मनीषिणः ॥”)

बुद्धियुक्ते, चि ॥ (यथा, ऋग्वेदे । १ । १६ । ४५ ।

“चत्वारि वाक् परिमिता पदानि

तानि विदुर्वाक्काया ये मनीषिणः ॥”

“मनोविद्यो मेधाविनः ।” इति तद्वाक्ये सायनः ॥)